

مروری بر نویسنده‌گان، مترجمان و موضوعات کتابی که امسال سراغ شان رفتیم

آنچه بر قفسه کتاب در سال ۱۴۰۳ گذشت

مجلال الدین معلمی، زهره فرهادی، فائزه ساسانی خواه و یعقوب توکلی رفیق راه ما بود. همچنین محمد صادق علیزاده با استاد علیرضا مختارپور گفت و گویی انجام داده بود که بخشی ازان را در یکی از شماره‌های قفسه کتاب به خوانندگان مان تقدیم کردیم.

موضوعات مهم

درین شماره‌های قفسه کتابی، برخی سه شنبه‌های نیز به موضوعات مهم در عرصه کتاب پرداختیم. مثلاً و هفته درباره نمایشگاه کتاب و پیروزی‌ها و بایدها و نبایدهای آن صحبت کردیم. یک شماره هم به نقد کتاب‌های تاریخ شفاهی مرکز استاد و تحقیقات دفاع مقدس اختصاص پیدا کرد. یک شماره درباره تجربه نگاری با اهالی کتاب و رسانه در خدمت خانم آمنه پاکی بودیم. همزمان با شهادت حجت‌الاسلام سید حسن نصرالله از نویسنده‌گان خواستیم درباره او برای ما بگویند و یک شماره نیز گزارشی داشتیم از نشست زایش من در گفتمنام مقاومت با محوریت کتاب من پناهنده نیستم. کتاب‌هایی با محوریت حضرت زهرا(س) را در سالگشت شهادت آن بانوی بزرگوار روی جلد یکی از شماره‌های قفسه کتاب بردیم و یک شماره را نیز به بررسی کتاب گرانقدر المعجم اختصاص دادیم. به اینکه در گذشت علامه کورانی نیز مطلب ویژه یکی از شماره‌های ایشان و کتاب‌های شان اختصاص دادیم. در یکی از شماره‌های ایشان اخلاقی را در سالگشت خانی درباره کتاب «صلحی که همه صلح را بداد» را تقدیم کردیم و در شماره‌یکی مانده به آخر امسال نیز در گزارشی آثار خلق شده توسط زندانیان فلسطینی را مورد بررسی قرار دادیم.

تمام تلاش‌مان این بود که هیچ موضوع مهمی در عرصه کتاب و نشر کشور از چشم‌مان باقی نماند اما واقعیت این بود که حزمت انعکاس برخی از مطالب در این حوزه بر عهده صفحه ادبیات روزنامه بود و سعی می‌کردیم دچار موازی کاری نشویم و مکمل هم باشیم.

اشتراک‌گذاری حس و حال خوب

قیمت بالای کتاب‌ها اگرچه دست سردی بر قفسه کتاب را می‌بست تا به طور مشخص به اعضای تحریریه سفارش تولید مطلب بدهد اما نویسنده‌گان و روزنامه‌نگارانی که با قفسه کتاب همکاری می‌کردند، اتمسفر این ویژه‌نامه را در که از این کتاب‌هایی که خوانده بودند، بهترین ها و همخوان ترین ها نسبت به این فضای انتخاب می‌کردند و بعد از همکاری و نهایی شدن، درباره‌شان می‌نوشتد. اعتراف می‌کنم اعضاً تحریریه قفسه کتاب، امسال از تمام توان خود برای به اشتراک گذاشتن حس و حال خوب خودشان با کتاب‌ها استفاده کردند و مرتباً انتشار آثار گرانبهای، متأسفانه به خاطر عدم حضور در گعده‌ها و گرایشات گروهی خاص، کمتر دیده می‌شوند.

مادر و دختر کتابخوان

پدیده دیگر امسال، انتشار هفتگی و منظم نقد و معرفی کتاب توسط خانم دکتر اسداللهی و دختر گرانقدر شان خانم امیرفرجی بود که با نظم مثال زدنی، مخاطبان خود را پیدا کرده و بازتاب‌های بسیار خوبی در میان خوانندگان قفسه کتاب پیدا کرد.

میثم رشیدی مهرا آبادی

سردبیر
قفسه کتاب

در سالی که گذشت، ۴۲ شماره (همراه با این شماره) قفسه کتاب در روزهای سه شنبه و همراه با روزنامه جام جم تقدیم حضور تان شد. در تمام این شماره‌ها تلاش کردیم با بهترین نویسنده‌گان و مترجمان فعال در حوزه کتاب و درباره آثاری که خواندن شان ارزش دارد قابل توجه بود گفت و گو کنیم. بخشی از این گفت و گوها در کافه کتاب زیتون انجام شد، برخی را در خانه موزه دکتر شریعتی میزبانی کرده و عده‌ای از نویسنده‌گان را هم به محل روزنامه جام جم در بلوار میرداماد تهران دعوت کردیم. البته چند گفت و گو هم در جاهای دیگر مثل کتابفروشی اسم و کتابفروشی بین‌الملل انجام شد. امسال توفیق همکلامی با ۳ نویسنده، مترجم و فعل حوزه کتاب دست داد و توانستیم با ایشان درباره روند فعالیت و البته مهم‌ترین کتاب‌شان در بازار کتاب گفت و گو کنیم. تلاش کردیم این گفت و گوها راهنمای خوبی باشند برای آشنایی مخاطبان مان با آثاری که خودمان آنها را خوانده بودیم و به کیفیت شان در قلم و محتوا، حساسیت داشتیم.

از ۱۷ خرداد ۱۴۰۳ که دور جدید قفسه کتاب را آغاز کردیم، تمام تلاش‌مان این بود که بهترین آثار موجود در بازار کتاب ایران خصوصاً در حوزه تالیف را برای گفت و گو و بررسی بیشتر انتخاب کنیم. در مورد کتاب‌های عالی سراغ نویسنده، راوی و ناشر می‌رفتیم و در مورد کتاب‌های خیلی خوب و خوب، به یادداشت‌ها و نقد‌های نوشته شده توسط همکاران مان در تحریریه قفسه کتاب بسنده می‌کردیم. خلاصه این که حواس مان و حساسیت مان به این انتخاب هیچ‌گاه تامیز که آخرین شماره در سال ۱۴۰۳ را تقدیم می‌کنیم، کمنگ نشده است.

از تمام کسانی که هم‌داننه پشت میزند و گفت و گو با ما می‌نشستند و دعوت مان را بقبال می‌کردند سپاسگزاریم و اعتراف می‌کنیم که هیچ نویسنده و ناشری نبود که در این مسیر، کمک‌مان نکند یا همراهی نداشته باشد. امیدواریم در آدامه مسیر هم، قفسه کتاب محل نمود و ظهور و بروز نویسنده‌گانی باشد که به رغم تالیف یا ترجمه آثار گرانبهای، متأسفانه به خاطر عدم حضور در گعده‌ها و گرایشات گروهی خاص، کمتر دیده می‌شوند.

این همه نویسنده خوب

از شماره ۲۵۱ تا این شماره دوبار تصویر خانم معصومه رامهرمیز را روی جلد قفسه کتاب آوردیم؛ یک بار به بهانه کتاب «خانواده ابدی» و بار دیگر برای صحبت درباره «کتاب مرا پیدا کن»، به همراه راوی این کتاب، خانم دکتر مژگان بیتانه. در طول سال ۱۴۰۳ همچنین توفیق نقد و بررسی و گفت و گو با کوروش علیانی، نیلوفر مالک، محمد صادق کوشکی، مسعود آذریاد، فاطمه کیایی، فاطمه که کوشکی، مريم عرفانیان، هوشنگ لله‌ی، محمد مظفرپور، مسعود آذریاد، الناز عباسیان، مجید محمدولی، محمد قبادی، الناز عباسیان، آزاده اسکندری، محسن نجفی، سعیده سیرنگ، رضا استادی، میترا لبافی، طاهره شاه محمدی، محدثه دلنواز، سمیه جمالی، مهدی بابامحمدی، الهه‌آختری، مهدی فدایی مهریانی، صالح مدرس زاده، آرماز سقیان، درست و مهریانی در جامعه را منتقل می‌کند.

کمتر دیده شده که نویسنده‌ای ایرانی به موضوعی پرداخته باشد که به طور مستقیم با سرنوشت و هویت ایرانیان ارتباط داشته باشد. برخی شاید بپرسند سوریه به ما چه ارتباطی دارد؟ اما واقعیت این است که این کشور به حدی با سرنوشت ایران ارتباط دارد که می‌تواند تأثیرات عمیقی بر آینده ایرانیان بگذارد. به ویژه اکنون که با وضعیت فعلی سوریه روبرو هستیم اهمیت این مسئله بیشتر از گذشته نمایان می‌شود. ما در دنیا پر شتاب و تغییرات سریع قرار داریم که نمی‌توان به سادگی تماشاجی حوادث باشیم. در چین دنیا پی وظیفه رمان‌های این است که به مفترضی برای تأمل بدشت و انسان عصر حاضر را از سرگردانی اخبار و اطلاعات پیچیده و ضد و نقیض برهانند.

«دختران قبیله جنگ» نوشته جواد فهمی در دنیا پر زنگ خاطره نویسی، به نوعی فضای رمان را به تصویر می‌کشد. این رمان قادر است دیدگاه‌های جدیدی را درباره مسئله سوریه ارائه دهد و از این لحاظ از آثار خاطره‌نويسي متمایز است.

در حالی که خاطره‌نويسي تنها یک تجربه شخصی را روایت می‌کند، رمان‌ها می‌توانند از لایه‌های مختلف معنایی برخوردار باشند و خواننده را به تفکر و تأمل و ادارند. دختران قبیله جنگ بالاستفاده از این قابلیت، موضوعی حساس و پیچیده را به طور هنرمندانه روایت کرده است.

این نوع آثار اغلب فاقد ارزش ادبی واقعی هستند و نمی‌توان آنها را به عنوان یک داستان واقعی در نظر گرفت. نویسنده دختران قبیله جنگ، جواد فهمی، نه تنها مستند نمی‌نویسد، بلکه از تکنیک‌های داستانی استفاده کرده تا نگرش خود را به مسئله سوریه بیان کند. این رمان با سبک خاص خود توانسته سؤالاتی اساسی مانند چرایی وضعیت فعلی سوریه و دلایل شکل‌گیری مسائل در این کشور را مطرح کند.

نویسنده این رمان، تأکید دارد که رمان نه برای بازگو کردن یک خاطره یا مستند نوشتن است، بلکه برای بیان یک جهان بینی خاص و تفکر درباره وضعیت سوریه به ویژه در پی بحران‌های آن نوشته شده است. این رمان، از طریق روایت یک داستان ساده اما پیچیده، چرایی وضعیت سوریه و تحولاتی که به آن مسائل منجر شد، شرح می‌دهد. نویسنده در این رمان به ساده‌ترین شیوه ممکن به لایه‌های مختلف مشکلات پرداخته و به سادگی به خواننده این توانایی را می‌دهد که وضعیت سوریه را بهتر درک کند. این کتاب به گونه‌ای نوشته شده که حتی در کشورهای دیگر هم می‌تواند با خوانندگان ارتباط برقرار کند بدون این که آگاهی کاملی از وضعیت سیاسی و تاریخی سوریه داشته باشد. نویسنده در این کتاب، بالانتخاب نشی مدد، توانسته داستانی سرراست و تأثیرگذار از آن دهد. هیچ‌گونه بازی‌های کلامی پیچیدگی‌های غیر ضروری در نظر وجود ندارد که این به خواننده کمک می‌کند تا به راحتی با داستان ارتباط برقرار کرده و پیام‌های عمیق انسانی و اجتماعی آن را درک کند. این رمان، با دست گذاشتن بر موضوعات انسانی، از جمله برادرکشی، کودک‌کشی، رقابت و حسادت نشان می‌دهد هر جامعه‌ای که ارزش‌های انسانی را نادیده بگیرد یا از آنها غافل شود، می‌تواند چارچوب و ویرانی شود. نویسنده با استفاده از این داستان، پیام‌های درباره اهمیت حفظ این ارزش‌ها و اهمیت حکمرانی درست و مهریانی در جامعه را منتقل می‌کند.